

Permanent Conference of Ukrainian Orthodox Bishops Beyond the Borders of Ukraine

Great Lent 2008

*“Turn not your face away from me, for I am afflicted.
Tend to my soul and speedily heal it” (Ps 26:9).”*

Thus, the Great Prokimen of the Forgiveness Sunday Vesper Service is chanted as the Royal Doors are closed. Adam is expelled from Eden, and we, the children of God, the followers of Christ Who is the Light of the world, begin our pilgrimage of Great Lent, the Great Fast.

Our Mother Church realizes that her children too often get bogged down with the temporal, with the concern of things that “rust corrupts, moths eat, and thieves break in and steal (Mt 6:19).” Time and again, we incorporate the totality of our lives to mundane earthly concerns, while the spiritual creation of God...called upon to be an icon of or to reflect God...created to be in constant communion with God – man – we place in the background. Yes, we have responsibilities to our families. Yes, we are so involved with our work, our schools and our social activities. We do not deny the necessity of such concerns. However, all of these responsibilities are placed in the foreground, whereas man, the spiritual being, who is called upon to be the “light

of the world” and to be a witness and even a martyr for Christ is, oh, somewhere “out there” beyond our daily concern.

Somewhere out there! Our Mother Church realized this and annually sets aside for her children the Great Lent as a time for renewal, a time for resuscitation, a time for resurrecting the beautiful and spotless Chrismated souls who are the “light-bearers of Christ”. The wonderful season of repentance! Repentance demands that each of us must declare – “Sleep not, but arise my soul” – taking the examples of Zacchaeus, the Prodigal Son and all that the Holy Scriptures offer us, those who place in the forefront of their lives the desire to see the Face of God, and release themselves from everything that would shackle them to the here and now.

We “raise our souls” by praying unceasingly, by creating a vacuum within ourselves through abstinence from that which would destroy our being and filling that vacuum with the gifts of charity: food to feed the hungry, water to quench the thirst, clothing for the naked, reaching

out to the other that is shackled in any kind of prison, most especially the prison of loneliness. Did we not all take the baptismal oath to be such “light-bearers for our Lord”? Time and again we are distracted by earthly cares and pleasures.

Let us take “the straight and narrow path”, which is the calling of Great Lent, our true calling, seeking God and being with Him every second of our lives. Great Lent reminds us that we have been created to reflect the Divine Image, the Light of Christ, through loving, caring, embracing all who suffer, living in peace and harmony and stilling the deceitful tongue.

Let us prostrate ourselves in humility before the Cross of our Lord, Master and our Redeemer and glorify His Light that proceeds from the Empty Tomb. We, who have been called by Our Lord Jesus Christ to this ministry as your Archpastors, pray that in this holy season we all shall experience true and genuine Christian repentance. May the celebration of Christ’s Glorious and Victorious Resurrection find each of us prepared and committed to having our ‘light shine before all men’, worthy instruments through which His true Light may illuminate others.

Those who pray for you unceasingly,

+ **CONSTANTINE**

Metropolitan, Ukrainian Orthodox Church of the USA
and in Diaspora

+ **JOHN**

Metropolitan, Ukrainian Orthodox Church of Canada

+ **ANTONY**

Archbishop, Ukrainian Orthodox Church of the USA

+ **IOAN**

Archbishop, Ukrainian Orthodox in Diaspora,
Eparchy of Australia and New Zealand

+ **YURIJ**

Archbishop, Ukrainian Orthodox Church of Canada

+ **JEREMIAH**

Archbishop, Ukrainian Orthodox Eparchy of South
America (UOC of USA)

+ **ANDRIY**

Bishop, Ukrainian Orthodox Church in Diaspora,
Eparchy of Western Europe

ПОСТІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ ЄПІСКОПІВ ПОЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ

Великий Піст 2008 р. Б.

*“Не відверни лица Твого від мене, бо я страждаю
Зглянься на душу мою і спаси її”.*

Так звучить прокімен на Вечірні у Неділю Прощення. Царські ворота зачинені, Адама з раю вигнано, а ми, діти Божі, послідовники Христа – Світла світу – розпочинаємо цього річну Великопосну прощу.

Наша Церква-Мати знає, що її діти часто-густо обтяжені земними справами, речами *“...що їх їсть іржа, їдять молі і крадуть злодії”*. Знову і знову ми підпорядковуємо наше життя повністю світським турботам, а Боже духовне творіння, покликане бути образом Божим і віддзеркалювати Його, створене для того, щоб бути в постійному єднанні з Богом – себто людину – відсуваємо на задній план. Очевидно, що ми маємо зобов’язання щодо наших родин. Певно, що ми заняті нашою працею, нашими школами та нашою товариською діяльністю. Але рід у тому, що ми всі ці справи ставимо на перше місце, а наше духовне “Я”, покликане бути “світлом для світу” і засвідчувати Христа, або й стати мучеником за Нього, залишається

“десь там” поза нашими щоденними турботами.

“Десь там!” Наша Церква-Мати, свідомка цього, і тому щорічно визначає певний час для відновлення, для оживлення, воскрешуючи ті прекрасні, бездоганні охрещені душі, що є носіями Світла Христового. Чудовий період покаяння! Покаяння вимагає, щоб кожний з нас виголосив: *“Душе моя, душе моя, устань, устань, чого чи спиш? Пробудися!”* Він вимагає, щоб, беручи приклад із Закхеї, з Блудного сина та з усіх постатей Святого Письма, які на першому місці у своєму житті ставили бажання побачити Лице Господнє і тому звільняли себе від усього, що зв’язувало б їх із щоденними турботами.

Ми “...підносимо наші душі” постійною молитвою, утворюючи за допомогою утримання від усього, що може нас знищити, всередині нас порожнечу, яку заповнюємо дарами милосердя: постачанням їжі голодним, води для погашення спраги, одягу для нагих, та допомагаючи тим, що караються у в’язницях- всякого роду в’язницях-, а особливо у в’язниці самотності. Чи ж ми не прирікали при хрещенні бути такими

“носіями Світла Господнього”? А все ж, дуже часто нас відволікають від цього земні турботи і приємності.

Ідімо ж тією “прямою але вузькою” стежкою, що зветься “Великим Постом”, прямуймо нею до нашого дійсного покликання – шукання Господа Бога і перебування з Ним у всі дні нашого життя. Великий Піст нагадує нам, що ми створені для того, щоб віддзеркалювати Божественну уяву, Світло Христове любов’ю, дбайливістю, обняттям страждаючих, мирним і гармонійним життям та стриманням наших облудних язиків.

Биймо ж покірно поклони перед Хрестом Господнім, Владикою і Спасителем нашим та прославляймо Його Світло, що сяє з спорожнілого гробу.

Ми, що покликані Господом нашим Ісусом Христом до служіння Йому як ваші Архипастирі, молимося щоб у цей святий час усі ми відчули дійсне, християнське покаяння. Нехай Світлий Празник славного і переможного Воскресіння Христового застане кожного з нас готовим і охочим нести Світло Христове всім людям та бути гідним знаряддям за посередництвом якого це Світло просвітить інших.

В постійній молитві за вас,

+ КОНСТАНТИН,

*Митрополит Української Православної Церкви в США
і в Діяспорі,*

+ ІВАН,

Митрополит Української Православної Церкви Канади,

+ АНТОНІЙ,

Архієпископ Української Православної Церкви в США,

+ ІОАН,

*Архієпископ Української Православної Церкви в
Діяспорі, Єпархія на Австралію й Нову Зеландію;*

+ ЮРІЙ,

Архієпископ Української Православної Церкви Канади,

+ ЄРЕМІЯ,

*Єпископ Української Православної Єпархії на Південну
Америку (УПЦерква в США),*

+ АНДРІЙ,

*Єпископ Української Православної Церкви в Діяспорі
Західньо-Європейська Єпархія.*